

Arrest

nr. 286 244 van 16 maart 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Mongoolse nationaliteit te zijn, op 3 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 februari 2023.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 11 januari 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt in het Transitcentrum 127bis gehoord door een medewerker van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) via videoconferentie op 20 februari 2023.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 23 februari 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Mongoolse nationaliteit te bezitten, een niet-praktiserende boeddhistische Chalcha-Mongool te zijn en afkomstig te zijn uit Bayanzurkh, Ulaanbaatar (Mongolië). U zou daar ook altijd blijven wonen en werken als schrijver en muzikant alvorens u omwille van studies in 2011 richting 'Korea' trok. U keerde na uw studies in december 2014 terug naar uw woonst in Ulaanbaatar en zou daar blijven wonen alvorens u omwille van uw problemen Mongolië diende te ontvluchten. U kwam lang geleden al in de problemen nadat u omwille van een aantal van de liedjes die u had geschreven over politiek, bedreigd werd door onbekenden. U werd telefonisch belaagd, maar werd ook eenmaal aangevallen op straat. Bovendien zou u in uw pubertijd ontdekt hebben dat u homoseksueel was en meende u hierom vaak gediscrimineerd en lastiggevallen te worden in Mongolië. Na uw terugkeer uit 'Korea' had u overigens een nare ervaring met uw toenmalige partner die u regelmatig mishandelde. Toen u na uw terugkeer uit Korea ook nog eens merkte dat de gezondheid van uw moeder niet zo best was, besloot u dat het beter was om het land te verlaten. U reisde in juni 2015 samen met uw moeder richting Frankrijk en diende er samen een verzoek om internationale bescherming in. Uw verzoek werd er evenwel afgewezen, maar aangezien u ook hepatitis bleek te hebben, kreeg u er wel de afgelopen jaren steevast medische verzorging. Nadat uw moeder in Frankrijk het leven zou laten en aangezien u er geen onderdak kreeg, besloot u verder te reizen richting België. Op 30 december 2022 werd u door de Belgische autoriteiten gecontroleerd naar aanleiding opzettelijke slagen en verwondingen, gecombineerd met openbare dronkenschap en werd vastgesteld dat u zich illegaal op het Belgisch grondgebied bevond. U werd daarop overgebracht naar het 'Transitiecentrum 127bis' van waar uw repatriëring op 16 januari 2023 richting Mongolië zou worden voorzien. Op 11 januari 2023 diende u echter een verzoek om internationale bescherming in. U meende niet terug te kunnen keren naar Mongolië omwille van bovenstaande problemen en bovendien heeft u een ernstige medische aandoening waarvan u zich de behandeling in Mongolië niet kunt veroorloven.

U legde geen documenten neer ter staving van uw verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u slechts een verzoek hebt ingediend om de uitvoering van een eerdere of op handen zijnde beslissing die tot uw teruggrijping of verwijdering zou leiden, uit te stellen of te verijdelen, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiäre beschermingsstatus kan worden toegekend, en wel hierom.

Vooreerst diende u pas laattijdig een eerste verzoek om internationale bescherming in België in. U verklaarde immers Mongolië te hebben verlaten in 2015 en zou sindsdien in Frankrijk hebben verbleven. U meende dan wel ginds een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend, al blijkt uit uw dossier dat uw verzoek ginds reeds negatief werd afgesloten in 2019. U stelde verder niet te weten of u al dan niet illegaal was in Frankrijk, daar u er nog steeds medische verzorging kreeg, maar besloot in december 2022 alsnog richting België te reizen om hier een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Daargelaten uit uw dossier eveneens zou blijken dat u reeds in mei 2022 in België door de autoriteiten werd gecontroleerd en u aldus wellicht al langer in België verbleef, bleek u ook in december weinig gehaast om een dergelijk verzoek in te dienen. Dat u hier immers zelfs mee zou wachten tot wanneer u effectief werd aangehouden door de Belgische autoriteiten en destijds nog zou verklaren op "werkbezoek" te zijn, is vooreerst bijzonder opvallend. Echter dat u zelfs in het gesloten centrum nog zou

wachten tot vijf dagen voordat uw repatriëring stond gepland, is eigenlijk niet ernstig. Een dergelijke houding kan dan ook maar moeilijk in overeenstemming worden gebracht met het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiaire Bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich zo snel mogelijk zou wenden tot de bevoegde autoriteiten om aldus internationale bescherming voor diezelfde vrees te krijgen. Van iemand die beweert zo'n vrees te hebben en stelt daarom zijn land te zijn ontvlucht, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij zo snel mogelijk en althans binnen een redelijke termijn deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt. Dat u hiertoe weinig gehaast toe leek komt uw geloofwaardigheid dan ook niet ten goede (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 20 februari 2023, p. 7). Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u alle mogelijke middelen aanwendt om in België te kunnen blijven, meer dan dat u een oprechte vraag indiende tot het verkrijgen van internationale bescherming.

Vervolgens legde u zelf geen enkel begin van bewijs neer ter staving van uw identiteit, relaas of reisweg. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, d.d. 18 januari 2023, p. 1), werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van deze documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker om internationale bescherming een essentieel element in de dit verzoek én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit, relaas en reisweg zo goed mogelijk te staven. Ofschoon de Mongoolse ambassade in Brussel u een tijdelijk paspoort gaf en uw identiteit an sich niet ter discussie hoeft te staan, is het opmerkelijk dat u zelf geen originele identiteitsstukken kunt voorleggen. Deze kunnen nochtans van belang zijn, bijvoorbeeld om een zicht te krijgen op een eventuele terugkeer naar Mongolië. Gevraagd naar bijvoorbeeld uw paspoort verklaarde u nogal stereotiep dat deze zich bij een Belgische kennis bevond, zonder meer. U gevraagd naar overige stukken, bijvoorbeeld ter staving van uw relaas, verklaarde u dan weer niet te hebben, daar dit "onmogelijk te bekomen" is. Echter, daargelaten dit slechts een blote bewering is, gezien u reeds lang in Europa verblijft én nog steeds in contact bent met uw familie lijkt het er sterk op dat u geen enkele moeite zou hebben gedaan om ook nog maar iets te kunnen verkrijgen (CGVS, p. 2, 5). Van iemand die de bescherming van de Belgische autoriteiten inroept kan nochtans redelijkerwijs verwacht worden dat hij op zijn minst ernstige pogingen onderneemt om zijn verzoek om internationale bescherming terdege te staven. De desinteresse die u hebt tentoongespreid ondermijnt uw geloofwaardigheid dan ook ernstig.

Hoe dan ook wist u niet aannemelijk te maken Mongolië te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging, noch dat u bij een eventuele terugkeer naar Mongolië alsnog dergelijk bedoelde vrees te moeten koesteren. Zo zou u Mongolië (mede) hebben verlaten omwille van uw homoseksuele geaardheid. Echter dient vooreerst te worden gewezen dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat personen met een homoseksuele geaardheid in Mongolië te maken kunnen krijgen met discriminatoire maatregelen, bedreigingen en geweld, doch dit niet van die aard is dat er automatisch sprake zou zijn van groepsvervolging als dusdanig. Homoseksualiteit als dusdanig net als homoseksuele handelingen zijn in Mongolië niet strafbaar. Het CGVS is zich evenwel bewust van de mogelijke preciaire situatie waarin LGBT (Lesbian, gay, bisexual, and transgender; hierna LGBT) in Mongolië zich kunnen bevinden, maar benadrukt dat elk verzoek individueel beoordeeld dient te worden. Het loutere feit homoseksueel te zijn, en afkomstig te zijn uit Mongolië is op zich niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Immers blijkt uit toegevoegde informatie dat er net in Ulaanbaatar omkadering en/of ontmoetingsplaatsen zijn voor homoseksuelen en er aldus verschillende organisaties actief zijn om de mogelijke problematische situatie met betrekking tot homoseksualiteit in Mongolië aan te kaarten. Op die manier hebben zij de afgelopen jaren reeds een merkbare verbetering in de houding van de Mongoolse maatschappij ten aanzien van homoseksuelen kunnen bewerkstelligen. Zo ook valt volgens dezelfde informatie tevens een vooruitgang in politieonderzoeken van delicten tegen homoseksuelen waar te nemen. Ook meer recentere rapporten en nieuwsberichten bevestigen bovenstaande positieve tendens. Zo werd in 2017 nog een wet in het leven geroepen die discriminatie en haatmisdrijven verbiedt, waarbij ook specifiek seksuele geaardheid en genderidentiteit vermeld werd als beschermingsgrond. Mongolië werd zo één van de eerste landen in Azië dat voorzorg in dergelijke bescherming. Het politionele apparaat zou daartoe, onder leiding van het 'LGBT Centre' de nodige omkadering hebben gekregen. Hieruit volgt dat een verwijzing naar een risicoprofiel, met name het behoren tot de LGBT-gemeenschap, dan ook niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Hoe dan ook stelt het CGVS zich in het licht van de elementen in uw dossier, echter vragen bij uw bewering weldegelijk homoseksueel te zijn (CGVS, p. 13). Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is om op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een verzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een verzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten.

Echter dient vastgesteld dat uw verklaringen betreffende uw vermeende geaardheid en de bewustwording daartoe allerm minst konden overtuigen en weinig oprecht leken te zijn. Zo verklaarde u zich sinds uw pubertijd aangetrokken te voelen tot mannen, echter gevraagd hoe u dat zou hebben ontdekt antwoordde u nogal weinig afdoend dat u twijfelde en nadien seksuele betrekkingen had gehad met vrouwen, doch dit u eigenlijk niets zei. U stelde toen te hebben “geleerd” dat mannen u interesseerden en beweerde zich toen te hebben gerealiseerd: “ik ben een homo”. U dan ook verder gepolst naar andere mogelijke manieren waarop u dit zou hebben ontdekt verwees u andermaal naar het seksuele aspect en beweerde u nogal bevreemdend in die periode verslaafd te zijn geweest aan masturbatie, aangezien u zich niet als homoseksueel kon ‘outen’. Dat u dergelijke moeite zou hebben om ook maar iets uitgebreider over uw gevoelens en ontdekking te praten, maar meteen naar het fysieke aspect verwees is eerder opvallend. Op de vraag of u toen al begreep wat er aan de hand was, antwoordde u enkel in onzekerheid te leven, noch zou u met iemand over uw gevoelens hebben gepraat. Op de vraag hoe u dan plots de zekerheid kreeg voor uzelf dat u homoseksueel was, stelde u een druk te voelen in Mongolië en daarom besloot om richting Korea te trekken. Op geen enkel moment was u echter in staat om duidelijk de ontdekking van uw seksualiteit uit te drukken. Ook na herhaaldelijke pogingen slaagde u er niet in uw gevoelens in die periode te omschrijven en raakte u niet verder dan dat u “continu in angst” leefde. Dergelijke vage verklaringen over uw gevoelens wijzen op een flagrant gebrek aan ervaringen en overtuigen geenszins het CGVS van de authenticiteit ervan. Een seksuele geaardheid is een identiteit, een wezenlijk deel van iemands persoonlijkheid en draagt een proces van gevoelens en beleving met zich mee. Op geen enkel moment was u namelijk in staat om duidelijk de ontdekking van uw seksualiteit uit te drukken (CGVS, p. 8-9).

Bovendien bleek u weinig op de hoogte te zijn van de homoseksuele gemeenschap in Mongolië, Frankrijk of België. U beweerde immers uw toenmalige partner (waarover later meer) te hebben ontmoet in een nachtclub, echter gevraagd of er in uw stad nog dergelijke ontmoetingsplaatsen waren voor homoseksuelen, bleek u daar niet van op de hoogte te zijn. U verwees naar uw verblijf in Korea en Frankrijk, doch blijkt uit toegevoegde informatie dat dergelijke plekken reeds voor uw vertrek bestonden. Ook het LGBT-Centre, dat zich inzet voor de rechten van personen in uw situatie, is reeds actief sinds 2007. Hoe dan ook, u had recent eigenlijk niets opgezocht over de situatie van LGBT in Mongolië en dacht enkel te weten dat het een “gevoelig onderwerp” was. Wat het wetgevend kader ondertussen zou zijn, wist u niet. Evenmin bleek u in Europa dergelijke stappen te hebben gezet. U bijvoorbeeld gevraagd of u hier te rade was gegaan bij organisaties die zich inzetten voor de rechten van LGBT, bleek u daar te weinig tijd voor te hebben gehad omwille van uw zieke moeder. Ook op de vraag hoe u dan uw geaardheid verder zou hebben ontdekt in Europa, antwoordde u andermaal te weinig tijd hiertoe te hebben gehad en en u omwille van uw zieke moeder en onzekere situatie de kans niet had gekregen om dergelijke milieus alhier te ontdekken. U zou slechts per abuis eenmalig een seksuele betrekking hebben gehad, terwijl u vreemd genoeg meende “geen geld te hebben” om een partner te zoeken of uit te gaan. Een dergelijke desinteresse is bijzonder frappant. Te meer u Mongolië verklaarde te verlaten hebben omwille van uw vermeende geaardheid en de druk die u voelde doordat u ginds niet vrij kon leven, raakt een dergelijke houding kant noch wal (CGVS, p. 10-13).

Evenmin kan geloof worden gehecht aan de relatie en (bijhorende) problemen die u zou hebben gekend omwille van uw (vermeende) geaardheid. Daargelaten u zelf zou aangeven vreemd genoeg eigenlijk nooit een liefdesrelatie te hebben gehad en uw vermeende verkering zich louter beperkte tot seksuele betrekkingen, wist u dit gegeven in elk geval niet te staven, noch konden uw verklaringen overtuigen. Zo werd u gevraagd meer te vertellen over uw relatie, waarop u nogal beknopt aangaf hem te hebben leren kennen in een nachtclub, waarna u andermaal verviel in het seksuele aspect. Dat u dit dusdanig stereotiep zou samenvatten is reeds bevreemdend, doch waarom u klaarblijkelijk niet eens diens volledige naam zou kennen: “weet enkel z’n voornaam”, is zo mogelijk nog vreemder. Wat er ook van zij, u zou mishandeld worden door hem, maar gevraagd hoe vaak dit zich zou hebben voorgedaan, antwoordde u ontwijkend dat u geslagen en beledigd werd. U kon uw relatie niet beter in de tijd situeren dan “vier à vijf maanden” en bleek verder niet eens te weten wie of wat u diende te vrezen indien u zou terugkeren naar Mongolië: “ik denk als ik zou terugkeren, hij zou me lastigvallen”. Te meer u sinds uw vertrek eigenlijk niets meer

hebt vernomen van de persoon in kwestie, kunnen serieuze twijfels worden geuit bij uw verklaringen (CGVS, p. 9-10).

Hoe dan ook, u verder gepolst naar overige incidenten die zich zouden hebben voorgedaan omwille van uw vermeende geaardheid, meende u enkel dat het in Mongolië nog steeds een taboe is, mensen worden uitgelachen en gediscrimineerd. U dan ook logischerwijs gepolst naar hetgeen u persoonlijk zou getroffen hebben, meende u zich enkel in Mongolië niet op uw gemak en/of gelukkig te voelen. Gewezen op uw verklaringen ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), waar u liet optekenen meermaals te worden aangevallen en gediscrimineerd, stelde u echter uw verklaringen bij en beweerde u in 2010 toch te zijn aangevallen. Gevraagd of het dan bij die ene keer bleef, werden het plots twee aanvallen, doch gevraagd wanneer dat was kon u het niet beter plaatsen dan “Juli. In de zomer”. U had overigens geen idee door wie u werd aangevallen, noch wist u dit incident te staven. U dan gevraagd naar de discriminatie die u zou hebben ondervonden, antwoordde u enkel dat u twee keer werd aangevallen en “dit is ook discriminatie”. Dergelijke weinig doorleefde verklaringen overtuigen echter niet, ondermijnen andermaal de geloofwaardigheid van uw beweerde geaardheid en doen vermoeden dat u nooit als lid van de LGBT-gemeenschap binnen Mongolië hebt geleefd. Te meer u nooit enige hulp zou hebben gezocht, noch afwist van het bestaan van dergelijke organisaties die zich zouden kunnen bekommeren om uw problemen (supra), eerder dan meteen de drastische beslissing te nemen om het land te ontvluchten, wordt de geloofwaardigheid van uw relaas compleet ondergraven (CGVS, p. 11-12).

In elk geval, u meende Mongolië evenzeer te hebben verlaten omdat u als muzikant een aantal liedjes had geschreven over de politiek en hierdoor in een negatief daglicht kwam te staan. Gevraagd om welke liedjes het ging, noemde u een paar titels op en verklaarde u nogal vrijblijvend dat deze op Youtube te beluisteren zouden zijn. Hoe dan ook zou zulks enkel uw activiteiten als artiest staven, hetgeen niet ter discussie hoeft te staan. U echter gevraagd wanneer u die ‘problematische’ liedjes zou hebben geschreven wist u dit echter niet beter te plaatsen dan “2005, 2009, ook in 2009. Drie”. U stelde hierdoor bedreigd te worden, maar wanneer dat was wist u evenmin beter te plaatsen dan “2009 denk ik”. U zou hierdoor ook worden aangevallen door gemaskerde mannen, maar ook wanneer dat was kon u niet beter schatten dan “2009 of 10 ongeveer”, hetgeen niet overtuigt. In elk geval wist u voorgaande problemen evenmin te staven, waardoor dit an sich niets meer is dan een blote bewering die u niet hard kunt maken. Bovendien meende u sinds 2009-2010 hierom niet meer te worden bedreigd, hetgeen de vrees ernstig relativeert. Dat u op de koop toe Mongolië tweemaal wist te verlaten met uw eigen paspoort, alsook dat u na uw verblijf in Korea zou terugkeren naar Ulaanbaatar, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw vrees enkel verder. Dat u dit ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken overigens geheel leek te zijn vergeten te vermelden, is eigenlijk niet meer serieus te nemen (CGVS, p. 4-6).

Bovenstaande vaststelling wordt bevestigd daar u uitdrukkelijk werd gevraagd waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Mongolië en u herhaalde homoseksueel te zijn, doch daar op twee verschillende momenten enkel en alleen aan zou toevoegen dat u ziek bent en u omwille van uw precare financiële toestand uw behandeling niet zou kunnen betalen. De vaststelling dat u ook ten aanzien van de DVZ melding maakte van deze medische motieven wanneer u gepolst werd naar uw verzoek in Frankrijk, sterkt dan ook het vermoeden dat er andere motieven, wellicht medische/economische, aan de grondslag van uw vertrek lagen uit Mongolië. (CGVS, p. 7, 12; Verklaring DVZ, dd. 18 januari 2023, p. 6).

Daargelaten u uw gezondheidsproblemen tot op heden allerminst wist te staven, dient echter te worden opgemerkt dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat u in Mongolië geen toegang zou hebben gehad tot de nodige medische zorgen, noch zou kunnen krijgen. Hoewel uiteraard begrip kan worden opgebracht voor uw mogelijke medische situatie dient daar ook nog aan te worden toegevoegd dat deze factoren niet als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming beschouwd kunnen worden. Dat u daarenboven geen goede job zou vinden en vreest voor uw sociale en financiële zekerheid, is bovendien een puur hypothetische bewering die u met geen enkel concreet element staakt of onderbouwt (CGVS, p. 13). Bovendien zijn deze door u ingeroepen problemen louter van socio-economische/medische aard en ressorteren als dusdanig niet onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag. Evenmin kan dit als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming beschouwd worden. Ingevolge artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, in werking getreden op 1 juni 2007, dient u voor een beoordeling van deze medische elementen waarvan u meent dat ze een reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit of een reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in uw land van herkomst, een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde.

Gelet op wat voorafgaat, kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 1A van het Verdrag van Genève, van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) juncto artikel 48/4, § 2, b) en c) van de Vreemdelingen-wet.

Na een theoretisch betoog stelt verzoeker dat hij ter staving van zijn subjectieve vrees wenst te verwijzen naar zijn verklaringen bij het CGVS en dat zijn vrees ten onrechte niet bewezen wordt geacht.

Ter staving van zijn objectieve vrees verwijst hij naar de landeninformatie over het land van herkomst. Verzoeker stelt geen overheidsbescherming te kunnen inroepen.

2.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht juncto het gelijkheidsbeginsel juncto het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij licht toe:

“Verzoeker meent dat verweerster ten onrechte zijn asielaanvraag afgewezen heeft. Verweerster heeft nagelaten om rekening te houden met het feit dat verzoeker liedjes geschreven heeft tegen politiek en met de seksuele geaardheid van verzoeker.

Verweerster neemt ten onrechte verzoeker kwalijk omdat hij laattijdig zou zijn met zijn asielaanvraag.

Verzoeker meent dat hij door zijn medische en mentale problemen de draad in zijn leven kwijt is.

Verzoeker meent dat hij in Frankrijk asiel aangevraagd heeft en dat de Franse autoriteiten zijn asielaanvraag afgewezen.

Verzoeker kwam in december 2022 naar België en hij werd meteen aangehouden door de politie.

Verzoeker meent dat hij door zijn aanhouding en opsluiting in schok is en dat hij ook niet begrijpt waarom de Belgische overheid hem niet in het kader van Dublin procedure naar Frankrijk gestuurd hebben.

De Franse autoriteiten zijn beter op de hoogte van het asieldossier van verzoeker en medische problemen.

Verweerster neemt verzoeker kwalijk omdat hij geen documenten zou voorgelegd hebben over zijn identiteit, relaas of reisweg.

Verzoeker meent dat verzoeker bij de Franse autoriteiten gekend is. De DVZ en verweerster hebben niet de moeite gedaan om contact op te nemen met de Franse autoriteiten om deze informatie te bekomen.

Wat betreft de relaas van verzoeker:

Mocht verweerster en de DVZ haar huiswerk goed gedaan hebben, dan zouden ze alle nodige info gekregen hebben over de relaas van verzoeker en de reden waarom zijn asielaanvraag afgewezen was in Frankrijk.

Verweerster is hierin gefaald.

Wat betreft paspoort:

Verzoeker meent ook dat dit argument ten onrechte gebruikt is tegen hem. Mocht verweerster en de DVZ haar huiswerk goed gedaan hebben, dan zouden ze alle nodige info gekregen hebben over de relaas en de stukken over verzoeker. Zo zou verweerster gezien hebben dat verzoeker sinds zijn aankomst in Frankrijk altijd in Frankrijk gebleven is tot zijn vertrek in december 2022 naar België.

Wat betreft de homoseksualiteit en de gebruikte landeninfo door het CGVS:

Concluding observations of the Committee on the state report on implementation of the Covenant on Economic, Social and Cultural Rights

Concluding observations on the fifth periodic report of Mongolia [E/C.12/MNG/CO/5] (Special or Analytical Report, English)

Rights of lesbian, gay, bisexual, transgender and intersex persons 18. The Committee is concerned about reports that discrimination, stigmatization and harassment against lesbian, gay, bisexual, transgender and intersex persons is widespread, including in employment and education, which hinders their enjoyment of economic, social and cultural rights. [...] The Committee recommends that the State party: (a) Take all the measures necessary to prevent and address discrimination, stigmatization and harassment against lesbian, gay, bisexual, transgender and intersex persons in all areas of life, including by conducting awareness-raising campaigns for the general public, health-care providers, teachers, employers, social workers, and law enforcement [...] Principal subjects of concern and recommendations * Domestic application of the Covenant * National human rights institution * Business and economic, social and cultural rights * Human rights defenders * Corruption * Maximum available resources * Non-discrimination * Rights of lesbian, gay, bisexual, transgender and intersex persons * Equal rights of men and women * Right to work * Right

<https://www.ecoi.net/en/file/local/2082498/G2258258.pdf>

29 August 2022 | ILGA WORLD (Author), LGBT Centre (Author), published by CESCR – UN Committee on Economic, Social and Cultural Rights

Mongolia

Joint NGO report on the protection of the rights of LGBTI persons

Mongolia; The UN Committee on the Economic, Social and Cultural Rights; Protection of the Rights of LGBTI persons (Special or Analytical Report, English)

This report deals with sexual minorities' human rights in Mongolia and refers specifically to the situation facing lesbian, gay, bisexual, transgender and intersex (hereinafter LGBTI) persons. [...] The report was compiled based upon the LGBTCM's systematic documentation of various violations against LGBTI persons, including social perceptions of sexuality, violence and discrimination against LGBTI persons, and the lack of institutional protection and redress mechanisms. AND[IMG | SOURCE: embedded:image2.png] ILGA WORLD ILGA World – the International Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex [...] Association - is a worldwide federation of more than 1,700 organisations from over 160 countries and territories campaigning for lesbian, gay, bisexual, trans and intersex human rights. [...] Social and institutional discrimination against lesbian, gay, bisexual, transgender and intersex persons continues unabated, even though, during the universal periodic review of Mongolia in 2020, the State had been urged to "further develop and implement the legal provisions to protect people from discrimination and harassment based on sexual orientation, gender identity, intersex status or gender

https://tbinternet.ohchr.org/_layouts/15/TreatyBodyExternal/DownloadDraft.aspx?key=/FD43aUhbzqqLOGcCynonKtjBfrOGGLVliWerVzLnYPuUzGdMX/luUvAgojTZ+FTZRbJkiLaoFktQOy0YKvudw==

<https://www.ecoi.net/en/document/2082501.html>

May 2022 | LGBT Centre (Author), published by CEDAW – UN Committee on the Elimination of Discrimination Against Women

Mongolia

NGO report on violence and discrimination against lesbian and bisexual women as well as trans and intersex persons

Mongolia CEDAW Shadow Report; Violence and Discrimination against Lesbian, Bisexual Women, Trans and Intersex persons (Special or Analytical Report, English)

ORGANIZATION BACKGROUND The LGBT Centre (hereafter the Centre) is the first and only non-governmental, non-profit and non-partisan organization working to secure, promote and safeguard the civil, political, economic, cultural and social rights of the lesbian, gay, bisexual, trans, queer, intersex, and plus (LGBTQI+) persons in Mongolia since 2007, and legally recognized in 2009.

https://tbinternet.ohchr.org/Treaties/CEDAW/Shared%20Documents/MNG/INT_CEDAW_CSS_MNG_48759_E.docx

5 April 2022 | Government of Mongolia (Author), published by CAT – UN Committee Against Torture

Mongolia

State report on implementation of the Convention against Torture (see also core document, ID 1285960)

Third periodic report submitted by Mongolia under article 19 of the Convention pursuant to the simplified reporting procedure, due in 2020 [9 July 2021] [CAT/C/MNG/3] (Periodical Report, English)

Violence and Discrimination against Lesbian, Gay, Bi-sexual, Transgender and Intersex Minority Reply to paragraph 24 of the list of issues 318. The Criminal Code criminalizes, by Article 14.1, discrimination on

*the grounds of gender identity and sexual orientation. 319. [...] Trafficking * Reply to paragraph 22(a) of the list of issues * Reply to paragraph 22(b) of the list of issues * Reply to paragraph 22(c) of the list of issues * Reply to paragraph 22(d) of the list of issues * Combating Child Corporal Punishment * Reply to paragraph 23(a) of the list of issues * Reply to paragraph 23(b) of the list of issues * Violence and Discrimination against Lesbian, Gay*
<https://www.ecoi.net/en/file/local/2071098/G2230123.pdf>

Verweerster heeft deze landeninfo totaal over het hoofd gezien.

Wat betreft de twijfel over de seksuele geaardheid:

Verzoeker meent dat zijn seksuele geaardheid ten onrechte in twijfel getrokken is.

Wat betreft over de homo gemeenschap in Frankrijk en Mongolië:

Verzoeker meent dat hij door zijn medische problemen niet de mogelijkheid had om actief deel te nemen in de activiteiten van deze gemeenschap.

Dit betekent niet dat verzoeker geen homoseksueel is.

Wat betreft liedjes tegen politiek:

Wat betreft de medische toestand van verzoeker en de stukken hieromtrent:

Verweerster stelt zelf toe dat verzoeker zeer ziek is. Verweerster stelt dat deze factoren niet als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de sub beschermingsstatus beschouwd kunnen worden.

Verweerster laat bij deze na om te motiveren waarom deze ziekte met combinatie van homoseksualiteit en de liedjes tegen politiek niet er toe zou leiden dat verzoeker geen adequate behandeling kan en mag krijgen.

Verzoeker heeft op 23.03.2023 een afspraak in een Franse ziekenhuis. Verzoeker meent dat door zijn detentie zijn medische toestand fors achteruit gegaan is.

Verzoeker meent dat bij afwijzing van zijn asielaanvraag zal hij uitgewezen worden naar het land van herkomst waarin aan hem de adequate medische zorg zal ontzegt worden.

Zie volgende landeninfo:

29 August 2022 | ILGA WORLD (Author), LGBT Centre (Author), published by CESCR – UN Committee on Economic, Social and Cultural Rights

Mongolia

Joint NGO report on the protection of the rights of LGBTI persons

Mongolia; The UN Committee on the Economic, Social and Cultural Rights; Protection of the Rights of LGBTI persons (Special or Analytical Report, English)

Heteronormative frameworks of the healthcare sector, and the lack of information within the sector concerning the physical and psychological wellbeing of LGBTI persons, result in LGBTI persons being denied access to comprehensive medical care. Recommendation 52.

https://tbinternet.ohchr.org/_layouts/15/TreatyBodyExternal/DownloadDraft.aspx?key=/FD43aUhbzqqLOGcCynonKtjBfrOGGLVliWerVzLnYPuUzGdMX/luUvAgojTZ+FTZRbJkiLaoFktQOy0YKvudw==

<https://www.ecoi.net/en/document/2082501.html>

Bij deze is de toekenning van sub bescherming status op basis van artikel 15 b van de kwalificatie-richtlijn niet onderzocht geweest.

Verzoeker meent daarom dat verweerster nagelaten heeft om met dit elementen rekening te houden en ze correct te betrekken op haar oordeel over de toekenning van sub beschermingsstatus op basis van artikel 15 b van de kwalificatierichtlijn.

Verweerder heeft nagelaten om op een deftige wijze te motiveren waarom:

Hij niet in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, b en c en 48/5, §3 vv van de Vreemdelingenwet.

Een dergelijke handelswijze komt neer op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat dit middel gegrond is.”

2.3. In een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het EVRM juncto artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker meent dat de commissaris-generaal heeft nagelaten te motiveren waarom hij geen subsidiaire bescherming krijgt op grond van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Hij verwijst naar §39 van het arrest Elgafaji over de 'sliding scale' en benadrukt dat hij zeer ziek en zorgbehoevend is.

Verzoeker voegt volgende stukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift: een kopie van zijn paspoort, het paspoort van zijn moeder, medische stukken waaruit blijkt dat hij ziek is en op 23 maart 2022 een afspraak heeft met een Frans ziekenhuis en een kopie van de overlijdensakte van zijn moeder.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegings-dossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving

van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1. Verzoeker betoogt Mongolië te hebben verlaten uit vrees voor vervolging omwille van zijn beweerde homoseksuele geaardheid en omdat hij als muzikant een aantal liedjes heeft geschreven over de politiek, waardoor hij in een negatief daglicht kwam te staan.

4.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging omwille van zijn beweerde homoseksuele geaardheid aannemelijk maakt.

Een aangevoerde homoseksuele geaardheid wordt aannemelijk geacht wanneer een verzoeker om internationale bescherming blijkt geeft van een emotionele, affectieve en seksuele aantrekking tot en voorkeur voor personen van hetzelfde geslacht.

Van een verzoeker kan worden verwacht dat hij doorleefde verklaringen aflegt over zijn ervaringen met betrekking tot zijn homoseksuele geaardheid, eventuele relaties en de eigenheid en beleving van een homoseksuele geaardheid, alsook dat hij bekend is met de situatie van homoseksuelen in zijn land en eventueel ook in België. Wanneer een verzoeker afkomstig is uit een land waar een homoseksuele geaardheid maatschappelijk onaanvaardbaar of moeilijk aanvaardbaar is of strafbaar is gesteld, mag van hem tevens worden verwacht dat er sprake is van een (denk)proces waarin hij zich onder andere voor de vraag ziet gesteld wat het betekent om anders te zijn dan hetgeen de maatschappij (en de wet) van zijn land van herkomst verwacht/verlangt en op welke wijze hij daaraan invulling wil en kan geven (UNHCR, Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, Genève, 2012 en UNHCR, Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity, Genève,

2008; HvJ 25 januari 2018, C-473/16, pt. 28; HvJ 2 december 2014, gevoegde zaken C-148/13 tot en met C-150/13, pt. 49, 62).

Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat de protection officer herhaaldelijk open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent zijn ervaringen en de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de Mongoolse en Europese samenleving.

De commissaris-generaal, en bijgevolg de Raad, mag aldus van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft en dat hij deze geaardheid aan de hand van een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas aannemelijk maakt.

Verzoeker schiet hierin evenwel ernstig tekort.

De commissaris-generaal oordeelt dat verzoeker doorheen zijn verklaringen zijn beweerde homoseksuele geaardheid niet aannemelijk maakt, gelet op volgende bevindingen: (i) verzoekers verklaringen betreffende zijn beweerde geaardheid en bewustwording daarvan kunnen allerm minst overtuigen en zijn weinig oprecht daar hij op geen enkel moment in staat was om duidelijk de ontdekking van zijn seksualiteit uit te drukken, waarbij zijn vage verklaringen over zijn gevoelens wijzen op een flagrant gebrek aan ervaringen en geenszins overtuigen van de authenticiteit ervan; (ii) verzoeker is weinig op de hoogte van de homoseksuele gemeenschap in Mongolië, Frankrijk of België en zijn desinteresse hiervoor is weinig aannemelijk nu hij verklaart Mongolië te hebben verlaten omwille van zijn vermeende geaardheid en de druk die hij voelde doordat hij ginds niet vrij kon leven; (iii) verzoeker weet niet te overtuigen over de relatie en (bijhorende) problemen die hij in Mongolië zou hebben gekend omwille van zijn beweerde geaardheid; en (iv) verzoeker legt weinig doorleefde verklaringen af over andere incidenten die zich zouden hebben voorgedaan omwille van zijn beweerde geaardheid, wat de geloofwaardigheid ervan verder ondermijnt.

Deze bevindingen van de commissaris-generaal, zoals uitgebreid weergegeven in de motieven van de bestreden beslissing, vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct.

Verzoeker slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

De Raad stelt vast dat verzoeker slechts concrete argumentatie aanvoert tegen één van de vier bevindingen waarop de commissaris-generaal zich steunt om zijn beweerde homoseksuele geaardheid niet aannemelijk te achten.

Verzoeker betoogt enkel dat hij door zijn medische problemen niet de mogelijkheid had om actief deel te nemen aan de activiteiten van de homoseksuele gemeenschap in Mongolië en Frankrijk, maar dit is niet meer dan een post factum bewering waarmee hij de pertinente vaststelling dat hij weinig op de hoogte is van de homoseksuele gemeenschap in Mongolië en Frankrijk tracht te verschonen. Verzoeker heeft bij het afleggen van zijn verklaringen immers nergens gewag gemaakt van eigen medische problemen die zijn deelname aan de homogemeenschap zouden hebben verhinderd maar heeft enkel verwezen naar de medische problemen van zijn moeder (NPO, p. 12). Het a posteriori bijsturen van zijn verklaringen is weinig ernstig en kan niet verhullen dat verzoeker doorheen zijn persoonlijk onderhoud eerder blijk geeft van een bijzondere desinteresse voor de homoseksuele gemeenschap in Mongolië, Frankrijk (waar hij toch 7 jaar heeft verbleven) en België die niet strookt met zijn bewering dat hij Mongolië zou hebben verlaten omwille van zijn voorgehouden geaardheid en de druk die hij voelde omdat hij aldaar niet vrij zou kunnen leven.

Verzoeker laat de overige motieven die betrekking hebben op de onaannemelijkheid van zijn homoseksuele geaardheid geheel ongemoeid en komt niet verder dan het louter volharden in zijn voorgehouden geaardheid, het uiten van kritiek en het tegenspreken en ontkennen van de motieven en de conclusies van de commissaris-generaal. Hij slaagt er echter niet om deze pertinente bevindingen waarover omstandig wordt gemotiveerd en die als een geheel moeten worden gelezen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen. De motieven van de bestreden beslissing inzake de onaannemelijkheid van verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid worden bijgevolg door de Raad bijgetreden en integraal overgenomen.

Daar verzoeker zijn beweerde homoseksuele geaardheid niet aannemelijk maakt, is de in het verzoekschrift geciteerde landeninformatie over de situatie van LGBTI-personen in Mongolië niet dienstig.

4.3. Na lezing van het rechtsplegingsdossier, besluit de Raad eveneens in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maakt omwille van zijn liedjes als muzikant over de politiek. In de bestreden beslissing wordt hierover terdege gemotiveerd als volgt: *“Gevraagd om welke liedjes het ging, noemde u een paar titels op en verklaarde u nogal vrijblijvend dat deze op Youtube te beluisteren zouden zijn. Hoe dan ook zou zulks enkel uw activiteiten als artiest staven, hetgeen niet ter discussie hoeft te staan. U echter gevraagd wanneer u die ‘problematische’ liedjes zou hebben geschreven wist u dit echter niet beter te plaatsen dan “2005, 2009, ook in 2009. Drie”. U stelde hierdoor bedreigd te worden, maar wanneer dat was wist u evenmin beter te plaatsen dan “2009 denk ik”. U zou hierdoor ook worden aangevallen door gemaskerde mannen, maar ook wanneer dat was kon u niet beter schatten dan “2009 of 10 ongeveer”, hetgeen niet overtuigt. In elk geval wist u voorgaande problemen evenmin te staven, waardoor dit an sich niets meer is dan een blote bewering die u niet hard kunt maken. Bovendien meende u sinds 2009-2010 hierom niet meer te worden bedreigd, hetgeen de vrees ernstig relativeert. Dat u op de koop toe Mongolië tweemaal wist te verlaten met uw eigen paspoort, alsook dat u na uw verblijf in Korea zou terugkeren naar Ulaanbaatar, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw vrees enkel verder. Dat u dit ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken overigens geheel leek te zijn vergeten te vermelden, is eigenlijk niet meer serieus te nemen (CGVS, p. 4-6).”*

Verzoeker voert geen enkel concreet element aan om deze bevindingen in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen en laat ze geheel ongemoeid. Gelet op wat voorafgaat, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij als muzikant in Mongolië omwille van zijn liedjes in een negatief daglicht zou zijn komen te staan.

4.4. Het gegeven dat verzoeker pas laatsttijdig een eerste verzoek om internationale bescherming in België indiende, bevestigt het gebrek aan geloofwaardigheid en ernst van zijn relaas.

Het betoog dat verzoeker door zijn medische en mentale problemen de draad in zijn leven kwijt is, kan de laatsttijdigheid niet verschonen.

Vooreerst verklaarde verzoeker Mongolië te hebben verlaten in 2015 en sindsdien in Frankrijk te hebben verbleven. Uit het administratief dossier blijkt dat hij aldaar in juli 2015 een beschermingsverzoek indiende. Verzoeker verklaarde: *“Ik heb in 2015 asiel aangevraagd in Frankrijk, we hadden medische problemen”* (Verklaring DVZ, p. 6), alsook: *“Ik heb ook dezelfde relaas verteld in Frankrijk. Ik heb een beetje geschreven over politiek en daardoor werd ik gediscrimineerd en lastiggevallen en aangevallen. Maar ik ben toch afgewezen”* (NPO, p. 7). Verzoekers beschermingsverzoek werd geweigerd op 24 juli 2017 waarna zijn beroep werd verworpen op 27 februari 2019. Deze bevindingen ondermijnen verder de geloofwaardigheid en ernst van verzoekers vrees.

Verzoeker zou in december 2022 hebben besloten alsnog richting België te reizen om hier een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Evenwel blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker reeds in mei 2022 door de Belgische autoriteiten werd gecontroleerd en dat hij aldus wellicht al langer in België verbleef. Verzoeker verklaarde toen in België op *“werkbezoek”* te zijn en bij een vriend te verblijven. Verzoeker diende geen beschermingsverzoek in. Op 30 december 2022 werd verzoeker opnieuw gecontroleerd door de Belgische autoriteiten en toen verklaarde hij in België te zijn omwille van reismotieven en een vriend in België te hebben. Overgebracht naar het gesloten centrum diende verzoeker pas op 11 januari 2023 een beschermingsverzoek in, vijf dagen voor zijn geplande repatriëring (AD CGVS, stuk 7, dossier DVZ). De commissaris-generaal bemerkt terecht: *“Een dergelijke houding kan dan ook maar moeilijk in overeenstemming worden gebracht met het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiäre Bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich zo snel mogelijk zou wenden tot de bevoegde autoriteiten om aldus internationale bescherming voor diezelfde vrees te krijgen. Van iemand die beweert zo'n vrees te hebben en stelt daarom zijn land te zijn ontvlucht, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij zo snel mogelijk en althans binnen een redelijke termijn deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt. Dat u hiertoe weinig gehaast toe leek komt uw geloofwaardigheid dan ook niet ten goede (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 20 februari 2023, p. 7). Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u alle mogelijke middelen aanwendt om in België te kunnen blijven, meer dan dat u een oprechte vraag indiende tot het verkrijgen van internationale bescherming.”*

Verzoeker legt verder geen begin van bewijs voor waaruit zou kunnen blijken dat medische en mentale problemen hem zouden hebben verhinderd om zo spoedig mogelijk een beschermingsverzoek in te dienen. Zulks kan niet worden afgeleid uit de medische stukken of andere elementen in het rechtsplegingsdossier, noch licht verzoeker dit concreet toe.

Voorts wijst de Raad erop dat verzoekers verklaringen doorheen de procedure (AD CGVS, stuk 7, dossier DVZ, mail 6 januari 2023 “*Zijn grootste zorg is dat zijn moeder overleden is in Frankrijk, en hij haar zou willen repatriëren naar Mongolië, maar dat dit niet kan zonder zijn handtekening en regeling.*”) en tijdens de terechtzitting, met name dat hij de urne van zijn overleden moeder graag wil meenemen naar Mongolië, verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid en ernst van zijn voorgehouden vervolgingsvrees.

4.5. Verzoeker benadrukt dat hij zeer ziek is – hij lijdt aan hepatitis – en legt medische stukken ter staving voor, die bij het verzoekschrift zijn gevoegd. In casu, wordt niet betwist dat verzoeker lijdt aan hepatitis.

De Raad herinnert eraan dat de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moeten worden samen gelezen met artikel 48/5, § 1 van dezelfde wet, dat bepaalt: “*vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...)*”.

De rechtspraak van het Hof van Justitie in acht genomen blijkt duidelijk dat vervolging of ernstige schade moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

Zoals vastgesteld in punten 4.2 en 4.3, maakt verzoeker zijn beweerde homoseksuele geaardheid niet aannemelijk, noch maakt hij aannemelijk dat hij in Mongolië wordt geviséerd omwille van zijn liedjes. Bijgevolg toont verzoeker evenmin aan, noch kan blijken uit de elementen in het dossier, dat omwille van deze redenen er bij terugkeer naar Mongolië een reëel risico bestaat dat hem opzettelijk de nodige medische zorgen of begeleiding zullen worden ontzegd of geweigerd.

De in het verzoekschrift geciteerde landeninformatie over de toegang van LGBTI-personen in Mongolië tot medische zorgen is bijgevolg niet dienstig.

In zoverre verzoeker vreest bij terugkeer naar Mongolië geen toegang te hebben tot adequate gezondheidszorg omwille van een precaire financiële toestand, verwijst de Raad naar de geëigende procedure vervat in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Het betoog dat verzoeker op 23 maart 2023 een afspraak heeft in een Frans ziekenhuis en dat door zijn detentie zijn medische toestand sterk is achteruitgegaan, houdt geen verband met een nood aan internationale bescherming in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, maar betreft elementen die aan bod kunnen komen in het kader van een verblijfsaanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet dan wel bij een terugkeer- of verwijderingsbeslissing.

Overigens bemerkt de commissaris-generaal terecht dat verzoeker zowel ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken als het CGVS eveneens telkens melding maakt van medische motieven wanneer werd gepolst naar zijn beschermingsverzoek in Frankrijk, hetgeen doet vermoeden dat wellicht medische/economische motieven aan zijn vertrek uit Mongolië ten grondslag lagen (NPO, p. 7, 12; Verklaring DVZ, dd. 18 januari 2023, p. 6).

4.6. Uit het administratief dossier blijkt dat er wel degelijk contact werd opgenomen met de Franse overheden om na te gaan of verzoeker nog een openstaand beschermingsverzoek in Frankrijk had (AD CGVS, stuk 7, dossier DVZ).

Verzoeker klaagt nog aan dat er niet meer informatie werd gevraagd over zijn relaas en de redenen waarom zijn beschermingsverzoek in Frankrijk werd afgewezen. Het komt evenwel aan verzoeker toe om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. Daar verzoeker zelf de asielprocedure heeft doorlopen mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij zelf kennis heeft van het relaas dat hij in het kader van zijn Frans beschermingsverzoek naar voren heeft gebracht alsook van de redenen waarom hem internationale bescherming werd geweigerd.

Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker zelf stukken heeft overhandigd aan de Dienst Vreemdelingenzaken met het oogmerk om een “*bilaterale overname Frankrijk aan te vragen*”, waaronder stukken die betrekking hebben op zijn Frans beschermingsverzoek (AD CGVS, stuk 7, dossier DVZ).

Ten slotte laat verzoeker na toe te lichten of te verduidelijken welke concrete, belangwekkende elementen uit zijn relaas en de weigeringsgronden met betrekking tot zijn Frans beschermingsverzoek een ander licht zouden kunnen werpen op de bestreden beslissing.

4.7. Verzoeker uit nog kritiek op het motief in de bestreden beslissing dat hij geen enkel begin van bewijs neerlegde ter staving van zijn identiteit, relaas of reisweg. Dit betreft evenwel een overtollig motief dat in

deze zaak door de Raad niet wordt weerhouden noch overgenomen als een pertinente vaststelling. Verzoekers kritiek hierop en de bij het verzoekschrift gevoegde paspoorten dienen in deze zaak dan ook niet verder te worden besproken. Dat zijn moeder inmiddels is overleden, wordt niet betwist, maar houdt geen verband met zijn vervolgingsvrees.

De overige motieven van de bestreden beslissing worden bijgetreden en door de Raad integraal overgenomen. Deze bevindingen van de commissaris-generaal vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct.

De Raad acht het geheel van deze bevindingen, verzoekers verklaringen en documenten daarbij samen in acht genomen, voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden problemen. Er kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd dat hij in Mongolië geen overheidsbescherming kan invoeren.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.1. Gelet op het gegeven dat zijn vluchtrelaas en vluchtmotieven niet geloofwaardig worden geacht, kan verzoeker zich hier niet langer op steunen om aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd.

5.2. Waar verzoeker aanvoert dat de commissaris-generaal helemaal niet heeft onderzocht en niet heeft gemotiveerd waarom hem de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend, wijst de Raad erop dat de door verzoeker aangebrachte feiten en elementen in het licht van zowel artikel 48/3 als van 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet werden onderzocht. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende zou zijn gemotiveerd.

5.3. Uit niets blijkt dat er heden in Mongolië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt. Een verder onderzoek naar persoonlijke omstandigheden in dit kader dringt zich dan ook niet op.

5.4. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

6. Waar verzoeker niet begrijpt waarom de Belgische overheid hem niet in het kader van de “*Dublin procedure*” naar Frankrijk heeft gestuurd, blijkt uit artikel 17, lid 1 van de Verordening nr. 604/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (herschikking), dat elke lidstaat kan besluiten een bij hem ingediend verzoek om internationale bescherming van een onderdaan van een derde land of een staatloze te behandelen, ook al is hij daartoe op grond van de in deze verordening neergelegde criteria niet verplicht.

7. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord door het CGVS via videoconferentie. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn

argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Mongools machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken.

De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt niet.

8. Wat betreft de aangevoerde schending van het gelijkheidsbeginsel, kan bovendien worden opgemerkt dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

10. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien maart tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. MAES,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES